

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

07. 08. 2023 - 13. 08. 2023

motto týdne:

„Nebudeš se klanět cizímu bohu! “

PONDĚLÍ 07. 08. sv. Kajetána, kněze

Nm 11,4b-15; Žl 81,12-13.14-15.16-17 Komentář: **Mt 14,13-21**

Ježíš i dnes svou církev – tedy i nás – vybízí: ať lidé neodcházejí, vy jim dejte jíst. Kéž máme odvahu předložit mu i to málo, co máme. Věříme, že pak opět projeví svou moc!

ÚTERÝ 08. 08. památka sv. Dominika, kněze

Nm 12,1-13; Žl 51,3-4.5-6.12-13 Komentář: **Mt 14,22-36**

*Důležité znamení, které Petr zakusil: pocit, že se topí.
Dobře, že Pána v tu chvíli zavolal!*

STŘEDA 09. 08. svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice

Mt 25,1-13; Žl 45 (44), 11-12.14-15.16-17 Komentář: **Oz 2,16b.17b.21-22**

Nevěsta zasnoubená Kristu, pocházející z izraelského lidu. Spolupatronka Evropy, kontinentu, který se ke svému snoubenci někdy nezná. Poznává jej, až přijde?

ČTVRTEK 10. 08. svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka

2 Kor 9,6-10; Žl 112,1-2.5-6.7-8.9 Komentář: **Jan 12,24-26**

Jáhen, který pro svou službu položil život. Nezapomeňme na jeho odkaz, že právě chudí a potřební jsou největším pokladem církve!

PÁTEK 11. 08. památka sv. Kláry, řeholnice a panny

Dt 4,32-40; Žl 77,12-13.14-15.16+21 Komentář: **Mt 16,24-28**

Ztráta falešných jistot a vlastních představ ať je pozváním k tomu, aby mě Ježíš naplnil. Chci mu k tomu dát prostor?

SOBOTA 12. 08. sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice

Dt 6,4-13; Žl 18,2-3a.3bc-4.47+51ab Komentář: **Mt 17,14-20**

Ježíšovo vybidnutí k větší víře je návodem na přímlyvnou modlitbu i za ty, na které dopadá rozpolcenost světa, kdo trpí ohněm i vodou...

19. neděle v mezidobí - Cyklus A - 13. 08. 2023

Léto nabízí řadu příležitostí zažít něco neobvyklého, například bouřku, a to i na horách, moři či přehradě. Moc příjemné to nebývá, může to ale velmi dobře

pomoci pochopit událost, kterou popisuje evangelista v dnešním textu. Chce zde ukázat význam víry při putování s Kristem, a to právě tam, kde se ocitneme v nepříjemné situaci. A platí to nejen pro jednotlivce, ale také pro naše společenství nebo i celou církev.

1. ČTENÍ

V roce 930 př. Kr. se Izrael rozdělil na severní a jižní část. Severní království se mnohem více přizpůsobilo víře okolních národů, a tak zbyl jediný Hospodinův prorok, Eliáš (8. stol.). Ten na hoře Karmel usvědčil pohanské kněze a vypadalo to na skvělé vítězství. Královna Jezabel se ale rozhodla Eliáše zabít. Zlomený prorok prchl 500 km do pouště na horu Sinaj (či Choreb). Tady čeká odpověď od Hospodina.

1 Král 19,9a.11-13a

Když přišel Eliáš k Boží hoře Chorebu, přenocoval tam v jeskyni.

A tu se k němu ozvalo Boží slovo.

Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“

Hospodin přecházel: prudký a silný víchř, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve víchřu nebyl. Potom nastalo zemětřesení, ale Hospodin v zemětřesení nebyl. Po zemětřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně.

ŽALM 85

Jako Eliáš uslyšel Boží hlas, tak máme také my dnes zaslechnout, jak k nám Bůh promlouvá...

Odpověď: Pane, ukaž nám své milosrdenství!

Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh: – jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté. – Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí, – aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají, – políbí se spravedlnost a pokoj.

– Věrnost vypučí ze země, – spravedlnost shlédne z nebe.

Hospodin též popřeje dobro – a naše země vydá plody.

– Spravedlnost bude ho předcházet – a spása mu půjde v patách.

2. ČTENÍ

První komunitu křesťanů velice trápila otázka, proč evangelium hromadně nepřijali Židé, kteří jako první slyšeli radostnou zvěst. Pavel toto téma rozebírá ve třech kapitolách. Dnešní perikopa je začátkem této úvahy.

Řím 9,1-5

Bratři! Mluvím pravdu – vždyť jsem Kristův – nelžu, a totéž mi dosvědčuje

i svědomí osvícené Duchem svatým: velký zármutek a neustálou bolest nosím v srdci. Přál bych si totiž, abych já sám byl proklet, od Krista vzdálen, pro své bratry, s kterými jsem tělesně spřízněn. Vždyť jsou to Izraelité, byli přijati za syny, Bůh s nimi bydlel, uzavřel s nimi smlouvu, dal jim zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení. Jejich předkové jsou praotci izraelského národa a od nich podle lidské přirozenosti pochází i Kristus. Bůh, který je nade všecko, buď velebený navěky! Amen.

EVANGELIUM

Genezaretské jezero měří na šířku přibližně dvanáct kilometrů a plavba přes ně trvala několik hodin. Učedníci právě zažili jeden z největších zázraků – nasycení pěti tisíc lidí. A tak je přeplutí jezera vhodnou příležitostí ke zkoušce jejich víry.

Mt 14,22-33

Když Ježíš nasytil zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčel po moři. Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčel po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však silný vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží Syn.“

K ZAMYŠLENÍ

Obraz lodi zmítané vlnami daleko od pevniny snadno vyvolává obavy a strach, jaké museli zažívat také učedníci. Nad obrazem Pána, který na rozbouřeném moři stojí na vodě pevně a bez úhony, se tají dech. V takové situaci ale překvapí odvaha apoštola Petra, který zvolá: „Rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě!“ Doslova říká: „Rozkaž mi.“ A Pán odpoví: „Pojď!“ Důležitá je odvaha dovolit Bohu řešit v divokých chvílích jeho života situaci nečekaným způsobem. Pád do vody v takové chvíli asi nikoho nezarazí. Ale možná nás překvapí výčitka: „Proč jsi pochyboval?“ Kristus nám v plné síle ukazuje, jak klíčová je víra a co se děje, když se o ni bojíme opřít. Zde použité řecké slovo „pochybovat“ se v Novém zákoně objeví ještě jednou, když se Pán naposledy zjeví křesťanům. Matouš píše: „Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.“ (Mt 28,17)

Dost možná spolu obě místa spojená se slovem „pochybovat“ úzce souvisí.